

Nedávno jsem se stal v tramvaji svědkem poučné scény. Mladík pubertálního věku, lehce provokujícího oblečení, poslouchal z walkmana hudbu, a to tak, že byly zcela zřetelně slyšet údery bicích v pravidelném sledu. Nic neobvyklého. Nic rušivého. V zápětí přistoupil postarší pán. Onen mladík, pravidelně přežvykující v rytmu bicích v kombinaci s jím obsazeným místem /ani na setinu vteřiny neuvažující o jeho uvolnění/, způsobil doslova nepřičetnost toho pána. A pak celá tramvaj slyšela: " Ty ... jeden, když my jsme byli mladý , za našich let ..."

Na každém kroku slýchám, že Porta už není, co bývala, že úspěch v této soutěži nemá žádnou váhu. "Jó za dob, kdy jsme soutěžili my, to bylo něco úplně jinýho" nechal se slyšet můj kamarád, člen skupiny XY, soutěžící v té době.

Když se to vezme kolem a kolem, tak v současné době se hlásí do soutěže do regionálních předkol každoročně stovky kapel, mnohem více než řekneme před dvaceti lety. Muzikanti jsou vybaveni mnohdy velmi kvalitními nástroji, různými efekty, zesilovači, snímači - díky tomu se výrazně zlepšil zvuk kapel /soudím tak podle archivních nahrávek/. Jsou k dispozici různá nahrávací zařízení, je víc možností poslouchat a odposlouchat více našich i cizích interpretů a inspirovat se jimi. Díky tomu jsou hlasy sezpívanější, aranže mnohdy propracovanější. Úroveň kapel je vyrovnanější, laťka je nasazená často vysoko /jak píší různí porotci/...

Vůbec není mým úmyslem jakkoliv devalvovat úroveň dřívějších kapel, ale mrzí mě devalvace soutěže Porty v této době /mnohdy od členů těchto kapel/, a to jenom proto, že na Dvoraně Porty už nevystupuje v roli hostů celá folková špička, na festival už nejezdí 30 000 lidí a Porta už není vlajkovým folkovým festivalem, přičemž úroveň soutěže je stejná, ne-li lepší než před těmi dvaceti lety.

Závěrem bych chtěl říct, že si velmi cením naší kapelou loni získané Porty. Mám ji postavenou na polici proti posteli a je mi jedno, že pro mnohé už Porta není, co bývala.

PS: Toho pána ten mladík sednout nepustil a nepustil jsem ho sednout ani já, sedící vedle, i když jsem o tom zpočátku tak setinu vteřiny uvažoval.